

lage 2—3 pCt. formeget af Landmandens Indtægt; men hvis man derimod vil tage $\frac{1}{2}$ pro Mille af Formuen, vil det trykke meget mindre. Derfom man blot anslaaer Landets Formue til 1,000 Milltoner og paaliguer den $\frac{1}{2}$ pro Mille, vil det give en halv Million. Man kan da udskrive en aarlig Skat af $\frac{1}{2}$ Millton paa Formuen og af $\frac{1}{2}$ Million paa den Indtægt, som har Evne til at bære Skatten, i hvilken Henseende der maa være et vist Minimum, og jeg er ganske uenig med den høitærede Finansminister i, at dette Minimum skal sættes til 2 å 400 Rd. De Paagjældende maae dog have saameget, at de have Lidt udover det daglige Brød, og lad os derfor sætte en Grændse af 800 å 1,000 Rd. Naar vi udskrive en saadan Skat af $\frac{1}{2}$ pro Mille paa Formuen og $\frac{1}{2}$ pCt. paa Indtægten, gad jeg dog vidst, om den vilde være nær saa trykkende som en Skat, beregnet efter 6 pCt. af Landeiendommene; jeg paastaar Nei, den vilde blive meget lempeligere. — En Indrømmelse skal jeg gjøre den ærede Minister, og det er med Hensyn til den stigende Scala; han har ikke indrettet en saadan, men han har foreslaaet en synkende, og det er i Virkeligheden det Samme; kun er Grændsen for lav. — Med det ærede Medlem for Beile (Gad) maa jeg erklære, at jeg ikke indseer, der er Udfigt til, at dette Lovforslag eller i det Hele nogen varig Indkomstskattelov kan blive vedtagen af begge Thing og stadfæstet af Regjeringen, før den bliver knyttet til den communale Beskatning. Saasnart man kommer dertil, er det muligt at ramme Indtægten; thi Communerne skulle selv have Communeskat, og knytter man Statskatten dertil, slipper Indtægten ikke bort, men er man endda hange for, at den skal slippe bort fra Statskatten, kan man godt benytte de berørte Skattecommissairer.

På de enkelte Paragrapher i Lovforslaget skal jeg ikke videre berøre § 11, da Andre allerede have gjort det, men til et Par andre Paragrapher skal jeg bemærke, at det rigtigt nok forekommer mig, at man giver Communerne for lidt Magt, at man, om jeg saa maa sige, betragter Communalbestyrelserne som et Slags Føtefost; det er andre Autoriteter, der egentlig

slaae Sagen fast. Det er en mærkvaerdig Modsaetning, der her fremkommer mellem Communalbestyrelserne, som man ikke kan undvære, og Amtmændene. Jeg skal ikke sige et eneste Ord om Amtmændenes Virksomhed, men jeg gad dog nok vidst, hvad Grund man har til at troe, at Amtmanden paa Grund af hans hele øvrige Stilling netop skulde kunne kjende Forholdene saa ganske fortrinligt, at han skulde kunne bruges som Overtskattecommissair. — I § 9 er det vel sagtens Tanken, skjøndt det ikke er slaaet fast i Ordene, at vedkommende Skattecommissiön udensidere kan paaligne Skat for en Udlaending, som har Capitaler staaende her i Landet. De Ord, der ere brugte i Paragraphen, omfatte vel ikke Udlaendinges her i Landet staaende Capitaler, men jeg kan ikke troe Andet, end at det er Meningen, at man i enhver Skattefreds kan paaligne dem Skat, uden at man derom specielt skal henvende sig til Finansministeriet. — De Medlemmer, til hvilke jeg selv hører, som meget ofte her i Thinget have andraget paa at faae Modificationer i Retsportlerne, i Skibsafgifterne og i Toldafgifterne, kan jeg støtte ved stadigt at vedblive at minde derom, men jeg kan ikke see, at det er den rette Veie til at opnaae disse Reforme, naar man troer, at man, naar man har faaet en Indkomstskat i den Form, hvori den her foresligger, bagefter kan komme til dem. Efter min Formening maa man gaae den omvendte Veie; man maa først paatrykke Indkomstskatloven det Stempel, man mener er det rette, for at man bagefter kan komme til Reformerne, thi det er jo klart, at saalænge Indkomstskatloven ligger ikke vedtagen her i Thinget, har dette Magten; men saasnart den er vedtagen, har Regjeringen Magten; og det er da ikke sagt, at man, selv med den bedste Billie hos Ministeriet, kan faae disse Reforme. Ministrene gaae jo meget hyppigt af, og fordi et Ord er givet, kunne Omstændighederne meget godt tvinge til en Udsættelse af dets Opfyldelse. Vil man altsaa for Alvor Reforme i disse Skattelove, er Tiden dertil nu; det er netop nu muligt gjennem denne Lov at faae Skatterne fastsatte paa en anden Maade, som er mere overensstemmende med Følses Evner end den hidtidige,